

URADNI LIST

REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 12

Ljubljana, petek 6. septembra 1991

Cena 25 dinarjev

Leto 1

469.

DEKLARACIJA SKUPŠČINE REPUBLIKE SLOVENIJE O VOJNI V REPUBLIKI HRVAŠKI

Skupščina Republike Slovenije je na skupni seji vseh zborov 28. avgusta 1991 obravnavala vse bolj nevarno stopnjevanje vojne v Republiki Hrvaški in na podlagi 253. člena poslovnika Skupščine Republike Slovenije sprejela naslednjo

DEKLARACIJO

1. Skupščina Republike Slovenije z ogorčenjem in groženostjo ob vse hujših napadih na civilno prebivalstvo hrvaških mest in vasi obsoja neprikrto sodelovanje enot Jugoslovanske armade z oboroženimi skupinami srbske manjšine v Republiki Hrvaški in njeno podporo terorističnim in četniškimi enotam iz Republike Srbije. Jugoslovanska armada napada civilno prebivalstvo, enote hrvaške policije in Narodne garde z vsemi razpoložljivimi sredstvi in v ta namen uporablja ne le enote, ki so bile doslej stacionirane na ozemlju Hrvaške, temveč tudi enote iz drugih delov Jugoslavije, zlasti enote, popolnjene z dodatno mobiliziranimi rezervisti srbske narodnosti. Vsa ta dejstva pričajo, da Jugoslovanska armada deluje na ozemlju Republike Hrvaške kot agresor in očitno sodeluje pri okupaciji velikega dela ozemlja Republike Hrvaške, ki se ga želi polastiti Srbija. Tako Jugoslovanska armada poskuša ponovno vzpostaviti unitaristično, totalitarno komunistično jugoslovansko državo ali vsaj omogočiti nastanek tako imenovane Velike Srbije z zasedbo ozemelj, na katerih živijo drugi narodi.

2. Vojna na Hrvaškem je usodnega pomena tako za prihodnost Slovenije kot za utrjevanje mladih demokracij v vsej nekdanji Vzhodni Evropi. Zato bo Slovenija Hrvaški ponudila konkretno humanitarno in zdravstveno pomoč, zaščito zlasti civilnih žrtev te umazane vojne in materialno pomoč. Slovenija se bo vpljučila v informiranje mednarodne javnosti, spodbujala bo inštitucije civilne družbe, ki lahko prispevajo k zaustavitvi agresije (npr. organizacijo staršev vojakov v JA itd.) ter si prizadevala po svojih močeh prispevati k ponovni vzpostavitvi porušenega zaupanja med prebivalstvom različnih narodnosti na Hrvaškem.

3. Skupščina Republike Slovenije poziva parlamente in vlade vseh evropskih in drugih demokratičnih držav naj storijo vse, da se agresija na Hrvaškem konča in s tem omogočijo, da Republika Hrvaška na demokratičen način uresniči pravico hrvaškega naroda do samoodločbe in hkrati zagotovi mednarodno uveljavljene pravice manjšin v Republiki Hrvaški.

Skupščina Republike Slovenije ugotavlja, da po agresiji Jugoslovanske armade na Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško, Jugoslavije ni več mogoče obnoviti niti kot enotne države, niti kot realsocialistične federacije. Treba pa je preprečiti, da bi z nasilno zasedbo ozemelj drugih republik nastala nacionalistična velikosrbska državna tvorba. Vse, ki so odgovorni za nasilje, Skupščina Republike Slovenije opozarja, da Slovenija ne bo nikdar

priznala sprememb meja med republikami dosedanje SFRJ, ki bi nastale na nasilen način ali bi bile izsiljene na nedemokratičen način.

4. Skupščina Republike Slovenije poziva parlamente in vlade evropskih in drugih držav, da čimprej priznajo Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško, kot suvereni in neodvisni državi, s polno mednarodnopravno subjektiviteto in tudi tako prispevajo k pospešenemu urejanju odnosov med narodi na ozemlju bivše Jugoslavije in s tem tudi k miru na tem ozemlju.

5. Skupščina Republike Slovenije naslavlja to deklaracijo na parlamente vseh držav članic KVSE in na skupščine vseh republik dosedanje Jugoslavije.

Št. 000-01/90-5/59

Ljubljana, dne 28. avgusta 1991.

Skupščina
Republike Slovenije

Podpredsednik
Vitodrag Pukl l. r.

470.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Republike Slovenije izdaja Predsedstvo Republike Slovenije

UKAZ o razglasitvi zakona o varstvu žrtev vojaške agresije na Republiko Slovenijo v letu 1991.

Razglša se zakon o varstvu žrtev vojaške agresije na Republiko Slovenijo v letu 1991, ki ga je sprejela Skupščina Republike Slovenije na sejah Družbenopolitičnega zbora, Zbora občin in Zbora združenega dela dne 29. avgusta 1991.

Št. 0100-23/91

Ljubljana, dne 29. avgusta 1991.

Predsednik
Milan Kučan l. r.

ZAKON O VARSTVU ŽRTEV VOJAŠKE AGRESIJE NA REPUBLIKO SLOVENIJO V LETU 1991

1. člen

Osebi, ki je ob vojaški agresiji na Republiko Slovenijo v času od 27. junija 1991 do 18. julija 1991 pri opravljanju vojaške ali druge dolžnosti za obrambo ali varnost Republike Slovenije v sestavi Teritorialne obrambe Republike Slovenije, organov za notranje zadeve, enot za zveze republike in občin ter narodne zaščite, utrpela telesno okvaro zaradi rane, poškodbe ali bolezni, oziroma njenega poslabšanja, se zagotavljajo

status in pravice vojaškega vojnega invalida po predpisih o vojaških invalidih.

Status in pravice vojaškega vojnega invalida po predpisih o vojaških invalidih se zagotavljajo tudi osebi, ki je ob vojaški agresiji na Republiko Slovenijo v času od 27. junija 1991 do 18. julija 1991 pri opravljanju obvezne vojaške službe kot vojak JLA v oboroženih spopadih utrpela telesno okvaro zaradi rane, poškodbe ali bolezni, oziroma njenega poslabšanja, če je bila v tem času državljan Republike Slovenije ali je imela stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

2. člen

Družinskim članom osebe, ki je padla, umrla ali je bila pogrešana v okoliščinah iz 1. člena tega zakona, se zagotavljajo enake pravice kot pripadajo družinskim članom padlega borca po predpisih o vojaških invalidih.

Družinskim članom vojaškega vojnega invalida, ki je ta status uveljavil na podlagi 1. člena tega zakona, se ob izpolnjevanju pogojev po predpisih o vojaških invalidih zagotavljajo enake pravice kot pripadajo družinskim članom vojaških invalidov po predpisih o vojaških invalidih.

Družinskim članom vojaškega vojnega invalida, ki je ta status uveljavil na podlagi 1. člena tega zakona, se po njegovi smrti ob izpolnjevanju pogojev po predpisih o vojaških invalidih zagotavljajo enake pravice kot pripadajo družinskim članom vojaškega invalida po njegovi smrti po predpisih o vojaških invalidih.

3. člen

Osebi, ki je ob vojaški agresiji na Republiko Slovenijo v času od 27. junija 1991 do 18. julija 1991 zaradi vojnih dogodkov utrpela trajno, anatomsko ali funkcionalno okvaro organizma zaradi telesne ali psihične poškodbe ali bolezni oziroma njenega poslabšanja kot nevojaška oseba, se zagotavljajo status in pravice civilnega invalida vojne - civilne žrtve vojne po predpisih o civilnih invalidih vojne.

4. člen

Družinskim članom osebe, ki je umrla ali je bila pogrešana v okoliščinah iz 3. člena tega zakona, se zagotavljata pravica do civilne invalidnine in pravica do denarne pomoči, enako kot družinskim članom umrlega civilnega invalida vojne po predpisih o civilnih invalidih vojne.

Družinskim članom civilnega invalida vojne, ki je ta status uveljavil na podlagi 3. člena tega zakona, se po njegovi smrti zagotavljajo enake pravice kot pripadajo družinskim članom umrlega civilnega invalida vojne po predpisih o civilnih invalidih vojne.

Osnova za odmero civilne invalidnine iz prvega odstavka tega člena je enaka vsakokratnemu mesečnemu znesku družinske invalidnine, ki pripada upravičencu iz prvega odstavka 2. člena tega zakona. Civilna invalidnina se odmeri od osnove na enak način kot civilna invalidnina družinskih članov po predpisih o civilnih invalidih vojne.

5. člen

Osebam iz 1. do 4. člena tega zakona, ki niso državljani Republike Slovenije, se zagotavljajo status in pravice po tem zakonu, kolikor na tej podlagi ne morejo uveljavljati statusa in pravic v drugi državi.

6. člen

Upravičencem iz 1. in 2. člena tega zakona s stalnim prebivališčem v tujini se zagotavljajo pravice v obsegu,

ki je določen po predpisih o vojaških invalidih za upravičence s stalnim prebivališčem v tujini.

Upravičencem iz 3. člena tega zakona s stalnim prebivališčem v tujini se zagotavljajo pravica do civilne invalidnine in dodatka za potrežbo in tujo pomoč, v času, ko se mu na ozemlju Republike Slovenije, pa tudi pravica do zdraviliško-klimatskega zdravljenja.

Upravičencem iz 4. člena tega zakona s stalnim prebivališčem v tujini se zagotavlja pravica do civilne invalidnine.

7. člen

Pravica do osebne invalidnine, dodatka za potrežbo in tujo pomoč, ortopedskega dodatka, družinske invalidnine, povečane družinske invalidnine, stalnega invalidskega dodatka in civilne invalidnine pripada upravičencu od prvega dne naslednjega meseca po dnevu, ko je nastopila smrt ali ki se pri pogrešani osebi šteje za dan smrti, oziroma ko je nastala okvara organizma in so izpolnjeni tudi drugi pogoji za priznavanje teh pravic po predpisih o vojaških invalidih oziroma po predpisih o civilnih invalidih vojne, ne glede na datum vložitve zahteve.

8. člen

V postopku za uveljavljanje statusa vojaškega vojnega invalida in pravic upravičencev iz 1. in 2. člena tega zakona se smiselno uporabljajo predpisi o vojaških invalidih, v postopku za uveljavljanje statusa civilnega invalida vojne in pravic upravičencev iz 3. in 4. člena tega zakona pa se smiselno uporabljajo predpisi o civilnih invalidih vojne.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka tega člena se dejstvo, da je rana, poškodba, bolezen ali poslabšanje bolezni nastalo oziroma da je smrt nastopila, ali je bila oseba pogrešana v okoliščinah iz 1. člena oziroma iz 3. člena tega zakona, ugotavlja po pravilih o dokazovanju, ki jih določa zakon o splošnem upravnem postopku.

9. člen

Glede uveljavljanja in prenehanja pravic po tem zakonu, izvrševanja odločb, izplačevanja denarnih prejemkov in kontrole izplačil, zastaranja pravic oziroma denarnih prejemkov, stroškov postopka za uveljavljanje pravic po tem zakonu, plačila taks, povračila prejemkov, do katerih upravičenec ni imel pravic, stroškov, ki nastanejo pri izpolnjevanju obveznosti Republike Slovenije za uveljavljanje pravic po tem zakonu, dolžnosti javljanja sprememb, ki vplivajo na uveljavljanje in prenehanje pravic, uživanja pravic v času prestajanja zaporne kazni oziroma v času pripora in glede vodenja evidenc o uživalcih in izplačilih po tem zakonu, se za upravičence iz 1. in 2. člena tega zakona smiselno uporabljajo predpisi o vojaških invalidih, za upravičence iz 3. in 4. člena tega zakona pa predpisi o civilnih invalidih vojne, kolikor ni s tem zakonom drugače določeno.

10. člen

Za odločanje o zahtevah za priznanje statusa in pravic vojaškega vojnega invalida, za priznanje statusa in pravic civilnega invalida vojne in o zahtevah za priznanje pravic družinskim članom po tem zakonu in po predpisih o vojaških invalidih oziroma po predpisih o civilnih invalidih vojne, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, je pristojen upravni organ za zadeve borcev in vojaških invalidov občine Ljubljana Center.

11. člen

Status in pravice po tem zakonu se zagotavljajo ob izpolnjevanju v zakonu predpisanih pogojev tudi osebam

in družinskim članom oseb iz 1. do 4. člena tega zakona, ki so postale žrtve zaradi sovražnega delovanja JLA v Republiki Sloveniji v letu 1991 v času pred 27. junijem 1991 in po 18. juliju 1991.

12. člen

Financiranje varstva po tem zakonu zagotavlja Republika Slovenija.

13. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 545-07/91-2/1

Ljubljana, dne 29. avgusta 1991.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

471.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Republike Slovenije izdaja Predsedstvo Republike Slovenije

U K A Z

o razglasitvi zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja

Razglša se zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, ki ga je sprejela Skupščina Republike Slovenije na sejah Družbenopolitičnega zbora in Zbora združenega dela dne 31. julija 1991 in na seji Zbora občin dne 28. avgusta 1991.

Št. 0100-22/91

Ljubljana, dne 28. avgusta 1991.

Predsednik
Milan Kučan l. r.

**Z A K O N
O ORGANIZACIJI IN FINANCIRANJU VZGOJE IN
IZOBRAŽEVANJA**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja pogoje za opravljanje vzgojno-izobraževalne dejavnosti, opredeljuje javno službo v vzgojno-izobraževalni dejavnosti ter ureja način njenega opravljanja in financiranja.

2. člen

Vzgojno-izobraževalna dejavnost je organizirano, načrtno in sistematično posredovanje znanja ter občih civilizacijskih in kulturnih vrednot.

Vzgojno-izobraževalna dejavnost se opravlja na naslednjih ravneh oziroma področjih:

- predšolska vzgoja s pripravo na osnovno šolo,
- obvezno osnovno izobraževanje,
- srednje izobraževanje,
- višje in visoko ter podiplomsko izobraževanje,
- izobraževanje in usposabljanje otrok in mladostnikov z motnjami v razvoju,

- osnovno glasbeno izobraževanje ter
- izobraževanje odraslih.

Organizacijo in financiranje višjega in visokega ter podiplomskega izobraževanja ureja poseben zakon.

3. člen

Vzgojno-izobraževalno dejavnost opravljajo učitelji in vzgojitelji (v nadaljnjem besedilu: pedagoški delavci) in drugi strokovni delavci v vzgojno-izobraževalnih zavodih, drugih zavodih, podjetjih in organizacijah ter kot zasebniki pod pogoji, določenimi z zakonom.

Pojem drugi strokovni delavci po tem zakonu zajema: strokovne delavce po zakonu o vzgoji in varstvu predšolskih otrok, šolske svetovalne delavce in druge strokovne delavce po zakonu o osnovni šoli ter sodelavce in druge strokovne delavce po zakonu o usmerjenem izobraževanju.

V organih državne uprave se lahko za posebne potrebe službe organizira opravljanje vzgojno-izobraževalne dejavnosti v skladu s posebnim zakonom.

4. člen

Vzgojno-izobraževalni zavodi so zavodi, ki kot pretežno dejavnost opravljajo vzgojno-izobraževalno dejavnost po programih, po katerih se pridobi javno veljavna izobrazba oziroma po programih, ki ne dajejo javno veljavne izobrazbe, pa jih sprejme ali da k njim soglasje z zakonom pooblaščen organ.

Javno veljavna izobrazba se pridobi po programih, ki jih sprejme z zakonom pooblaščen organ, ali po programih z enakovrednim izobrazbenim standardom, ki ga ugotovi z zakonom pooblaščen organ.

Za izvajanje programov iz prejšnjega odstavka se lahko v drugih zavodih, podjetjih in organizacijah organizirajo vzgojno-izobraževalne enote.

Vzgojno-izobraževalni zavodi oziroma vzgojno-izobraževalne enote so vrtci, osnovne šole, glasbene šole, srednje šole, zavodi oziroma enote za izobraževanje in usposabljanje otrok z motnjami v razvoju, dijaški domovi in zavodi oziroma enote za izobraževanje odraslih.

Vzgojno-izobraževalno dejavnost po programih iz prvega odstavka tega člena lahko v primerih, določenih s tem zakonom, opravljajo tudi zasebniki.

5. člen

Predšolsko vzgojo s pripravo na osnovno šolo opravljajo vrtci, ki se lahko ustanovijo kot vzgojno-izobraževalni zavodi ali organizirajo kot enote vzgojno-izobraževalnih ali drugih zavodov, podjetij ali drugih organizacij ali kot dejavnost zasebnika.

Pripravo na osnovno šolo lahko opravljajo tudi osnovne šole.

6. člen

Obvezno osnovno izobraževanje opravljajo osnovne šole, ki se lahko ustanovijo kot vzgojno-izobraževalni zavodi ali organizirajo kot enote vzgojno-izobraževalnih ali drugih zavodov.

Srednje izobraževanje opravljajo srednje šole, ki se lahko ustanovijo kot vzgojno-izobraževalni zavodi ali organizirajo kot enote vzgojno-izobraževalnih ali drugih zavodov, podjetij ali drugih organizacij.

Dijaški domovi se lahko ustanovijo kot vzgojno-izobraževalni zavodi ali organizirajo kot enote vzgojno-izobraževalnih ali drugih zavodov, podjetij ali drugih organizacij.

Izobraževanje in usposabljanje otrok in mladostnikov z motnjami v razvoju opravljajo ustrezni vzgojno-izobraževalni zavodi ali enote vzgojno-izobraževalnih in drugih zavodov.